

14.11.2012

B7-0496/2012

PASIŪLYMAS DĖL REZOLIUCIJOS

pateiktas uždavus klausimus, į kuriuos atsakoma žodžiu B7-0364/2012 ir B7-0365/2012

pagal Darbo tvarkos taisyklių 115 straipsnio 5 dalį

dėl klimato kaitos konferencijos Dohoje, Katare (COP 18)
(2012/2722(RSP))

Matthias Groote

Aplinkos, visuomenės sveikatos ir maisto saugos komiteto vardu

Karl-Heinz Florenz

PPE frakcijos vardu

Dan Jørgensen

S&D frakcijos vardu

Corinne Lepage

ALDE frakcijos vardu

Satu Hassi

Verts/ALE frakcijos vardu

Miroslav Ouzký

ECR frakcijos vardu
Sabine Wils
GUE/NGL frakcijos vardu

**Europos Parlamento rezoliucija dėl klimato kaitos konferencijos Dohoje, Katare
(COP 18)
(2012/2722(RSP))**

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Jungtinių Tautų bendrąją klimato kaitos konvenciją (JTBKKK) ir į JTBKKK Kioto protokolą,
- atsižvelgdamas į 2007 m. Jungtinių Tautų klimato kaitos konferencijos Balyje rezultatus ir į Balio veiksmų planą (Sprendimas Nr. 1/COP 13),
- atsižvelgdamas į 2009 m. gruodžio 7–18 d. Kopenhagoje (Danija) vykusią 15-ąją JTBKKK šalių konferenciją (toliau – COP 15) ir į 5-ąją šalių konferenciją, kuri traktuojama kaip Kioto protokolo šalių susitikimas (COP/MOP 5), taip pat į Kopenhagos susitarimą,
- atsižvelgdamas į 2010 m. lapkričio 29 – gruodžio 10 d. Kankūne (Meksika) vykusią 16-ąją JTBKKK šalių konferenciją (COP 16) ir į šeštąją šalių konferenciją, kuri traktuojama kaip Kioto protokolo šalių susitikimas (COP/MOP 6), ir į Kankūno susitarimus,
- atsižvelgdamas į 2011 m. lapkričio 28 – gruodžio 9 d. Durbane (Pietų Afrika) vykusią 17-ąją JTBKKK šalių konferenciją (COP 17) ir į septintąją šalių konferenciją, kuri traktuojama kaip Kioto protokolo šalių susitikimas (COP/MOP 7), ir ypač į sprendimus dėl Durbano efektyvesnių veiksmų platformos,
- atsižvelgdamas į 2012 m. lapkričio 26 – gruodžio 8 d. Dohoje (Kataras) vyksiančią 18-ąją JTBKKK šalių konferenciją (COP 18) ir į aštuntąją šalių konferenciją, kuri traktuojama kaip Kioto protokolo šalių susitikimas (COP/MOP 8),
- atsižvelgdamas į 2008 m. gruodžio mėn. ES klimato kaitos ir energetikos dokumentų rinkinį,
- atsižvelgdamas į 2008 m. lapkričio 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2008/101/EB, iš dalies keičiančią Direktyvą 2003/87/EB, kad į šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijos leidimų prekybos sistemą Bendrijoje būtų įtrauktos aviacijos veiklos rūšys¹,
- atsižvelgdamas į savo 2009 m. vasario 4 d. rezoliuciją „2050 m.: ateitis prasideda šiandien – rekomendacijos dėl būsimos integruotos ES kovos su klimato kaita politikos“²,
- atsižvelgdamas į savo 2009 m. lapkričio 25 d. rezoliuciją dėl ES strategijos Kopenhagos konferencijoje klimato kaitos klausimu³, į 2010 m. vasario 10 d. rezoliuciją dėl

¹ OL L 8, 2009 1 13, p. 3.

² OL C 67 E, 2010 3 18, p. 44.

³ OL C 285 E, 2010 10 21, p. 1.

Kopenhagoje vykusios konferencijos klimato kaitos klausimu (COP 15) rezultatų¹, į 2010 m. lapkričio 25 d. rezoliuciją dėl klimato kaitos konferencijos Kankūne² ir į 2011 m. lapkričio 16 d. rezoliuciją dėl klimato kaitos konferencijos Durbane³ (COP 17),

- atsižvelgdamas į savo 2012 m. kovo 15 d. rezoliuciją dėl Konkurencingos mažo anglies dioksido kiekio technologijų ekonomikos sukūrimo iki 2050 m. plano⁴,
- atsižvelgdamas į 2012 m. kovo 9 d. Tarybos išvadas dėl tolesnių veiksmų po 2011 m. lapkričio 28 – gruodžio 9 d. Durbane (Pietų Afrika) vykusios 17-osios JT BKKK šalių konferencijos (COP 17) ir septintosios šalių konferencijos, kuri traktuojama kaip Kioto protokolo šalių susitikimas (CMP 7),
- atsižvelgdamas į 2012 m. gegužės 15 d. Tarybos išvadas dėl kovos su klimato kaita finansavimo – „skubios pradžios“ finansavimo,
- atsižvelgdamas į 2011 m. liepos 18 d. Tarybos išvadas dėl ES diplomatinių veiksmų klimato kaitos srityje,
- atsižvelgdamas į 2011 m. lapkričio mėn. Jungtinių Tautų aplinkos programos (angl. UNEP) apibendrinamąją ataskaitą „Atotrūkio išmetamųjų teršalų srityje šalinimas“,
- atsižvelgdamas į 2005 m. gruodžio 20 d. Tarybos, Taryboje posėdžiavusių valstybių narių vyriausybės atstovų, Europos Parlamento ir Komisijos bendrą pareiškimą „Europos Sąjungos vystymosi politika: „Europos konsensusas“, ypač jo 22, 38, 75, 76 ir 105 punktus,⁵
- atsižvelgdamas į 2000 m. rugsėjo 8 d. JT Tūkstantmečio deklaraciją, kurioje buvo nustatyti Tūkstantmečio vystymosi tikslai (TVT), kaip tarptautinės bendruomenės bendrai patvirtinti skurdo panaikinimo siekiai,
- atsižvelgdamas į 2009 m. rugsėjo mėn. Didžiojo dvidešimtuko valstybių aukščiausiojo lygio susitikime Pitsburge priištus įsipareigojimus nutraukti subsidijas iškastinio kuro projektams vidutinės trukmės laikotarpiu ir teikti tikslinę paramą siekiant, kad neturtingiausios šalys prisitaikytų prie klimato kaitos,
- atsižvelgdamas į vienuoliktąją Šalių konferenciją (COP 11) biologinės įvairovės klausimais, kuri vyks 2012 m. spalio 8–19 d. Hiderabade (Indija),
- atsižvelgdamas į klausimus žodžiu B7–0364/2012 ir B7–0365, kuriuos pateikė Aplinkos, visuomenės sveikatos ir maisto saugos komitetas, vadovaudamasis Darbo tvarkos taisyklių 115 straipsniu, taip pat atsižvelgdamas į Tarybos ir Komisijos pareiškimus,
- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 115 straipsnio 5 dalį ir 110 straipsnio 2 dalį,

¹ OL C 341 E, 2010 12 16, p. 25.

² OL C 99 E, 2012 4 3, p. 77.

³ Priimti tekstai, P7_TA(2011)0504.

⁴ Priimti tekstai, P7_TA(2012)0086.

⁵ OL C 46, 2006 2 24, p. 1.

- A. kadangi sprendimuose dėl Durbano efektyvesnių veiksmų platformos (Durbano dokumentų rinkinyje) pripažįstama, kad klimato kaita yra neišvengiama ir galbūt neatitaisoma grėsmė žmonių bendruomenėms ir planetai ir todėl šį klausimą tarptautiniu lygmeniu turi spręsti visos šalys;
- B. kadangi Durbano dokumentų rinkinys iš esmės yra išsamaus, plataus užmojo tarptautinio teisiškai privalomo susitarimo, kurį visos šalys turi pasirašyti iki 2015 m. ir įgyvendinti iki 2020 m., pagrindas;
- C. kadangi Dohos konferencijoje (COP 18) privaloma pasinaudoti Durbane pasiektu postūmiu, siekiant užtikrinti, kad šis visuotinis teisiškai privalomas susitarimas išliktų aktualus ir būtų pasirašytas iki 2015 m.;
- D. kadangi toks visuotinis teisiškai privalomas susitarimas turi derėti su bendros, bet diferencijuotos atsakomybės bei atitinkamų pajėgumų principu, tačiau jame turi būti pripažinta, kad visiems didžiausiems teršėjams reikia prisiimti plataus užmojo ir pakankamus šiltnamio efektą sukeliančių dujų mažinimo tikslus ir patvirtinti atitinkamas politikos priemones šiems tikslams pasiekti atsižvelgiant į kintančias galimybes;
- E. kadangi Durbano dokumentų rinkinyje neatkreipiamas pakankamas dėmesys į veiksmus, kurių reikia imtis klimato kaitos švelninimo srityje iki 2020 m., o dabartiniai įsipareigojimai ir pažadai yra nepakankami norint pasiekti tikslą apriboti bendrą kasmetinį pasaulio vidutinės paviršiaus temperatūros kilimą iki 2 °C palyginti su ikipramoninio laikotarpio temperatūra (2 °C tikslas) ir kadangi Dohos konferencijoje šių klausimų sprendimui būtina teikti pirmenybę;
- F. kadangi, remiantis Tarpvvyriausybės klimato kaitos komisijos (angl. IPCC) pateiktais moksliniais įrodymais, norint įgyvendinti 2 °C tikslą, didžiausias 2015 m. pasaulinis išmetamas dujų kiekis iki 2050 m. turi būti sumažintas mažiausiai 50 proc., palyginti su 1990 m., ir nuo tada toliau mažėti; kadangi todėl ES turėtų raginti visus didžiausius teršėjus imtis konkrečių veiksmų ir juos veiksmingai įgyvendinti iki 2020 m.;
- G. kadangi iš naujausių mokslinių tyrimų rezultatų matyti, kad, pvz., Arkties regione klimato kaitos poveikis yra greitesnis ir labiau jaučiamas, nei anksčiau prognozuota;
- H. kadangi, pasak Tarptautinės energetikos agentūros, prognozuojama, kad 2010–2035 m. energijos poreikis pasaulyje padidės trečdaliu; kadangi šis energijos poreikis sparčiausiai didės ir daugiausia teršalų bus išmetama besiformuojančios rinkos ekonomikos šalyse; kadangi netaupus iškastinio kuro vartojimas remiamas 400 mlrd. JAV dolerių vertės subsidijomis;
- I. kadangi anglies dioksido išmetimo energetikos sektoriuje ir pramonėje mažinimas taikant inovacijas būtų laikomas Europos pranašumu, nes ji pirmoji įžengtų į augančią tarptautinę su energija susijusių produktų ir paslaugų rinką;
- J. kadangi tausios energetikos sektoriuje (ir gamybos, ir vartotojų lygmenimis) diegiamos inovacijos visame pasaulyje padeda kurti darbo vietas, skatinti ekonomikos augimą, didinti energetinę nepriklausomybę ir rūpintis švaresniu pasauliu, kuriame švelninama klimato kaita ir užtikrinamas pakankamas energijos tiekimas;

- K. kadangi investicijos į energetikos sektorių labai dažnai trunka 30 ar daugiau metų, o naujiems projektams ir politikos krytimams planuoti reikia daug laiko – tai aiškiai parodo būtinybę visame pasaulyje energetikos srityje imtis naujų veiksmų;
- L. kadangi, norint diegti veiksmingas inovacijas energetikos ir transporto sistemoje, reikia atlikti daugiau mokslinių tyrimų;
- M. kadangi ES turėtų imtis lyderės vaidmens kovojant su klimato kaita, siekdama parodyti savo pastangų rimtumą ir atsižvelgdama į savo technologines bei ekonomines galimybes;
- N. kadangi 2015 m. nebus įmanoma pasiekti teisiškai privalomo susitarimo jeigu nebus sutarta dėl vienodų ilgalaikės trukmės pastangų mažinant klimato kaitą;
- O. kadangi 16-osios JT BKKK šalių konferencijos (COP 16) Kankūne metu išsivysčiusios šalys įsipareigojo iki 2020 m. kasmet suteikti 100 mlrd. JAV dolerių naują ir papildomą finansavimą, skirtą kovai su klimato kaita besivystančiose šalyse, tačiau kadangi tarptautiniu mastu iki šiol nesusitarta, ką reiškia „naujas ir papildomas“;
- P. kadangi po 2012 m. – paskutiniųjų „skubios pradžios“ finansavimo metų (30 mlrd. JAV dolerių dydžio per trejus metus įsipareigojimas, priimtas Kopenhagoje) – nėra užtikrintumo dėl kovos su klimato kaita finansavimo;
- Q. kadangi pasauliniu mastu apie 20 proc. šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekio išskiriama dėl miškų naikinimo ir kitų pavaldų žemės naudojimo bei naudojimo paskirties pakeitimų ir kadangi plėtojant agrarinę miškininkystę mažėja išmetamas šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekis saugant daugiau anglies dioksido bei mažėja skurdas įvairinant vietas bendruomenių gaunamas pajamas;
- R. kadangi geresnis miškų valdymas yra būtina sąlyga norint ilgam sumažinti miškų naikinimą;

Durbano efektyvesnių veiksmų platforma

1. palankiai vertina Durbano efektyvesnių veiksmų platformos *ad hoc* darbo grupės įsteigimą ir pažymi, kad pagal Sprendimą Nr. 1/CP 17 darbo grupė skubos tvarka turi pradėti savo darbą, kad parengtų visoms šalims taikomą pagal konvenciją teisinę galią turintį protokolą, teisinę priemonę arba sutartą dokumentą, ir savo darbą baigti kuo anksčiau ir ne vėliau kaip 2015 m.; be to, pažymi, kad jos darbas turi remtis Tarpvyriausybines klimato kaitos komisijos penktąją vertinimo ataskaita, kuri turi būti paskelbta iki 2014 m.; taip pat palankiai vertina procesą, kuriuo siekiama didinti iki 2020 m. užsibrėžtų tikslų užmojį;
2. pabrėžia, jog siekiant užtikrinti, kad Durbano efektyvesnių veiksmų platforma būtų pakankamai naudinga klimatui, lygybė ir bendri, bet diferencijuoti įsipareigojimai ir atitinkami pajėgumai turi būti esminės šios veiksmų platformos dalys;
3. pažymi, kad sykiu su veiksmais pagal Durbano dokumentų rinkinį reikia, kad *ad hoc* darbo grupė dėl ilgalaikių bendradarbiavimo veiksmų parengtų suderintas išvadas iki Dohos konferencijos;

4. pabrėžia, kad naujoji teisinė priemonė turės padėti užtikrinti, kad klimato kaitos švelninimo veiksmai atitiktų pasaulinį „anglies dioksido biudžetą“, kuris yra suderintas su siekiu stabilizuoti klimato kaitą, kad temperatūra nekiltų daugiau kaip 2°C, palyginti su ikipramoninio laikotarpio lygiu, taip pat įdiegti priemones, kurių reikia norint imtis veiksmų klimato srityje besivystančiose šalyse, ir nustatyti griežtą apskaitos, stebėsenos ir ataskaitų teikimo bei vykdymo užtikrinimo ir reikalavimų laikymosi tvarką;
5. todėl reiškia susirūpinimą dėl sunkumų keliančios tam tikrų šalių pozicijos, išreikštos Bonos derybose, kurios įvyko 2012 m. gegužės mėn., tačiau palankiai vertina nedidelius, bet akivaizdžius veiksmus konvergencijai užtikrinti, kurių imtasi 2012 m. rugpjūčio 30 – rugsėjo 5 d. Bankoke, Tailande, vykusiuose neoficialiuose papildomuose posėdžiuose;
6. ragina prieš sudarant *ad hoc* darbo grupę dėl ilgalaikių bendradarbiavimo veiksmų siekti didesnio aiškumo ir sutarimo pastangų palyginamumo ir išsivysčiusioms šalims, kurios nėra Kioto protokolo šalys, taikomos bendros apskaitos klausimais;
7. pabrėžia, kad ES turi rodyti pavyzdį įgyvendindama prisiimtus įsipareigojimus ir pabrėžiamai rodydama klimato kaitos švelninimo ir finansų sričių siekius; todėl mano, kad visų Europos Sąjungos institucijų atsakomybė yra prieš Dohos konferenciją aktyviai imtis diplomatijos klimato kaitos srityje veiksmų ir sudaryti tarptautines sąjungas siekiant užtikrinti, kad būtų laikomasi Durbano dokumentų rinkinyje numatytų įsipareigojimų ir kad JTBKKK procesas būtų integruotas į naują daugiašalę sistemą, kuri turi būti suderinta iki 2015 m.; pabrėžia, kad svarbu išaiškinti, kaip šios konvencijos principai bus taikomi po 2020 m., kad visos šalys prisiimtų įsipareigojimus; taip pat laikosi nuomonės, kad naujoji per 17-ąją Jungtinių Tautų bendrosios klimato kaitos konvencijos šalių konferenciją apibrėžta rinka grindžiama priemonė šiuo požiūriu yra labai svarbi, ir tikisi, kad *ad hoc* darbo grupei dėl ilgalaikių bendradarbiavimo veiksmų pavyks nustatyti šios priemonės veikimo sąlygas ir procedūras;

Kioto protokolas – antrasis įsipareigojimų laikotarpis

8. palaiko šalių sprendimą, kuris atsispindi Durbano dokumentų rinkinyje ir iš viso apima apie 15 proc. visame pasaulyje išmetamų teršalų – priežastis dėl kurios ES turėtų sustiprinti savo pastangas ieškant sprendimų bendroms priemonėms siekiant visų pagrindinių veikėjų pritarimo, kad kaip tarpinis žingsnis antrasis Kioto protokolo įsipareigojimų laikotarpis prasidėtų 2013 m. sausio 1 d. ir būtų pereinama prie naujos efektyvesnės ir tiesiškai privalomos tarptautinės sistemos, kuri įtrauktų visas šalis ir įsigaliojūt iki 2020 m.;
9. atkreipia dėmesį į tai, kad galimu antruoju Kioto protokolo įsipareigojimų laikotarpiu Jungtinės Amerikos Valstijos, Rusija, Japonija ir Kanada neprisiėmė įsipareigojimų, o Australija ir Naujoji Zelandija šiuo klausimu neapsisprendė; be to, pažymi, kad ir toliau trūksta besivystančioms šalims, pvz., Kinijai, Indijai, Brazilijai ir Indonezijai, taikytinų išmetamųjų teršalų kiekio mažinimo tikslų;
10. ragina Dohoje priimti reikalingus pakeitimus, kad antrasis Kioto protokolo įsipareigojimų laikotarpis, taikant laikinąją tvarką, galėtų būti iš karto pradėtas;
11. atkreipia dėmesį į Durbano dokumentų rinkinio Sprendime Nr. 1/CMP 7 nustatytą pažadą,

kad dėl antrojo įsipareigojimų laikotarpio pabaigos datos bus nuspręsta Dohos konferencijoje, ir pritaria sumanymui nustatyti aštuonerių metų įsipareigojimų laikotarpį, kuris baigtųsi 2020 m. gruodžio 31 d.;

12. pabrėžia, kad pagal dabartinę Kioto protokolo veikimo struktūrą reikia kiekiais nustatytus įsipareigojimus riboti ar mažinti išmetamuosius teršalus, kuriuos šalys turėjo pateikti iki 2012 m. gegužės mėn., Dohos konferencijoje patvirtinti kaip Kioto protokolo pakeitimus pagal Sprendimą Nr. 1/CMP 7; ragina B priede išvardytas šalis, kurios dar nepateikė kiekiais nustatytų įsipareigojimų riboti ar mažinti išmetamuosius teršalus, juos pateikti; ragina tas B priedo šalis, kurios to dar nepadarė, pateikti savo kiekiais nustatytus įsipareigojimus riboti ar mažinti išmetamuosius teršalus ir sveikina ES tai padarius; pabrėžia, kad perkelti nustatytosios normos vienetus į antrąjį įsipareigojimų laikotarpį būtų pakenkta Kioto protokolo vientisumui; atkreipia dėmesį į tai, kad, jei valstybėms narėms bus leidžiama perkelti nustatytosios normos vienetus, Kioto protokolas klimato kaitos švelninimui nedarys jokio tikro poveikio;
13. palankiai vertina 77-ių grupės ir Kinijos pateiktą pasiūlymą pertekliaus naudojimui veiksmingai valdyti ir mažinti; pažymi, kad Europos Sąjunga iki šiol nepateikė pasiūlymo, kaip būtų galima išspręsti nustatytosios normos vienetų pertekliaus klausimą; primena, kad Lisabonos sutartyje nurodyta, jog Europos Sąjungos Taryba ir dėl bendrųjų priemonių (ES sutarties 16 straipsnis), ir per visą procedūrą, kai deramasi dėl naujų tarptautinių susitarimų ir jie sudaromi (Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 218 straipsnis), priima sprendimus kvalifikuota balsų dauguma;
14. dar kartą reikalauja, kad švarios plėtros mechanizmas būtų reformuotas, nustatant griežtus kokybės standartus, kuriais būtų užtikrinamas aukštas šių projektų lygmuo, kad šie projektai padėtų patikimai, patikrinamai, faktiškai ir papildomai mažinti išmetamuosius teršalus, prisidedant prie besivystančių šalių tvaraus vystymosi ir užtikrinant, kad šis mechanizmas nebūtų naudojamas netinkamai pagal didelio anglies dioksido kiekio infrastruktūros projektus; mano, kad ateityje švarios plėtros mechanizmas turi būti taikomas tik mažiausiai išsivysčiusiems šalims;

Atotrūkis klimato kaitos švelninimo srityje

15. pabrėžia, kad visos šalys pirmiausia turi skubiai įvykdyti prisiimtus įsipareigojimus, o antra – padidinti siektiną lygį nuo dabar iki 2020 m., kad pasiektų 2 °C tikslą; pakartotinai primena, kad reikia skubiai daryti pažangą panaikinant milijardų tonų dydžio mokslinių tyrimų rezultatų ir konferencijos šalių prisiimtų dabartinių įsipareigojimų skirtumą, tvirtinant privalomus įsipareigojimus ir veiksmus, kurie būtų platesnio užmojo už Kopenhagos susitarime numatytus taršos mažinimo įsipareigojimus ir veiksmus, remiantis bendros, bet diferencijuotos atsakomybės ir atitinkamų pajėgumų principu, pagal kurį skurdesnėms šalims teikiant finansinę ir technologinę pagalbą bei pasinaudojant pajėgumų stiprinimo priemonėmis būtų padedama tiesiogiai pereiti prie pažangios mažo anglies dioksido kiekio technologijų energetikos bei ekonomikos sistemos; visų pirma ragina šalis skubiai imtis priemonių, kurios įsigalioję vėliausiai 2015 m., tarptautinio oro ir jūrų transporto bei kitų sektorių išmetamųjų teršalų, taip pat hidrofluorangliavandenilių (HFC), juodosios anglies, metano ir kitų trumpaamžių klimatui poveikį darančių medžiagų kiekiui mažinti, kad būtų panaikintas su 2 °C tikslu susijęs atotrūkis;

16. ragina Dohos konferencijoje priimti sprendimą dėl pasaulinio atotrūkio klimato kaitos švelninimo srityje dydžio įvertinimo ir šį atotrūkį nuolat stebėti, kad būtų galima imtis būtinų veiksmų jam panaikinti;
17. primygtinai ragina Komisiją ir Europos Sąjungos Tarybai pirmininkaujantį Kiprą rasti sąjungininkų vadinamajam milijardų tonų atotrūkiui, t. y. dabartinio siektino lygio ir reikalaujamo lygio, kad pasaulio klimato atšilimas neviršytų 2 °C, skirtumui panaikinti;
18. pripažįsta, kad veiksmingas laipsniškas iškastinio kuro subsidijavimo atsisakymas labai padėtų sumažinti atotrūkį klimato kaitos švelninimo srityje;
19. primena, jog, remiantis Tarpyvyriausybines klimato kaitos komisijos Ketvirtąją vertinimo ataskaita, reikia, kad iki 2020 m. pramoninės šalys sumažintų jų teritorijoje išmetamų teršalų kiekį 25–40 proc., palyginti su 1990 m. kiekiu, o visų besivystančių šalių grupė iki 2020 m. turėtų gerokai sumažinti šiuo metu numatomą išmetamųjų teršalų kiekio augimą, t. y. maždaug 15–30 proc.; be to, primena, kad apskritai iki 2020 m. pasaulio išmetamųjų teršalų kiekis turi nustoti didėti, ir ragina atvirai diskutuoti apie veiksmingesnes politikos strategijas, skirtas atotrūkiui klimato kaitos švelninimo srityje panaikinti;
20. pabrėžia, kad reikia patikimo mokslinio pagrindo, kokį pateikė Tarpyvyriausybė klimato kaitos komisija, kurios struktūra ir procedūros buvo iš esmės pertvarkytos, ir pažymi Tarpyvyriausybines klimato kaitos komisijos 5-osios vertinimo ataskaitas, kuri bus pateikta 2014 m., išvadų svarbą šioje srityje;
21. primena, kad pačiai Europos Sąjungai naudinga siekti klimato apsaugos tikslo iki 2020 m. 30 proc. sumažinti išmetamųjų teršalų kiekį ir taip užtikrinti tvarų ekonomikos augimą, kurti papildomas darbo vietas ir mažinti priklausomybę nuo energijos importo;
22. palankiai vertina pasiūlymą įtraukti į ES teisės aktus Kankūno susitarimą, kad išsivysčiusios šalys, kurios yra šio susitarimo šalys, parengtų anglies dioksido kiekio mažinimu grindžiamas vystymosi strategijas, ir pabrėžia, kaip svarbu teikti finansinę ir techninę paramą besivystančioms šalims, kurios yra šio susitarimo šalys, kad jos galėtų patvirtinti ir įgyvendinti anglies dioksido kiekio mažinimu grindžiamus vystymosi planus; pažymi, kad šiuose planuose ir strategijose turėtų būti apibrėžtos politikos kryptys ir priemonės, apimančios išankstinius veiksmus šalies viduje, kad būtų išvengta su didelio CO₂ kiekio išmetimu susijusių investicijų ir infrastruktūros įšaldymo bei trumpalaikiai ir vidutinės trukmės energijos vartojimo efektyvumo ir atsinaujinančiosios energijos tikslai;

Kovos su klimato kaita finansavimas

23. pabrėžia, kad būtina išvengti finansavimo spragų po 2012 m. (kai baigiasi „skubios pradžios“ finansavimo laikotarpis) ir siekti parengti planą, pagal kurį turėtų būti užtikrinamas įvairių šaltinių skiriamas finansavimas kovai su klimato kaita 2013–2020 m. laikotarpiu; mano, kad, siekiant paspartinti pereinamuosius procesus ir išvengti prisirišimo prie iškastinio kuro daugumoje besivystančių šalių, taip pat remti besivystančių šalių pastangas švelninti klimato kaitą bei prie jos prisitaikyti, konkretūs įsipareigojimai dėl finansavimo 2013–2020 m. laikotarpiu yra ypač svarbūs; primena, kad dauguma valstybių narių iki šiol neprisiėmė jokių kovos su klimato kaita finansavimo po -2013 m. įsipareigojimų;

24. susirūpinęs pastebi, kad, nors išsivysčiusios šalys įsipareigojo iki 2020 m. kasmet suteikti 100 mlrd. JAV dolerių naują ir papildomą finansavimą, skirtą kovai su klimato kaita besivystančiose šalyse, iki šiol nėra tarptautiniu mastu sutarta kas yra „naujas ir papildomas“;
25. pabrėžia, kad kovai su klimato kaita skirtų lėšų vertinimas, tikrinimas ir stebėjimas, kartu su jų papildomumo aspektu, yra būtinas ir tam reikalingas tarptautiniu mastu priimtas apibrėžimas; ragina ES patvirtinti bendrą metodą, kuriuo būtų užtikrinama, kad oficiali parama vystymuisi nebus nukreipta nuo turimų vystymosi tikslų, tačiau bus iš tiesų papildoma;
26. palankiai vertina ilgalaikio finansavimo šaltinių ir besivystančių šalių poreikių finansavimo darbo programos veiklą ir laukia, kol bus pateikta pirmininkų ataskaita, kuri bus svarstoma Dohos konferencijoje;
27. mano, kad skiriant finansavimą kovos su klimato kaita besivystančiose šalyse priemonėms reikia spręsti jau šiandien jaučiamo neigiamo klimato kaitos poveikio klausimą ir padėti didinti atsparumą, visų pirma skurdžiausiose ir pažeidžiamiausiose šalyse, taip pat padėti iki 2020 m. panaikinti siekių klimato kaitos švelninimo srityje atotrūkį ir kartu prisidėti prie tvaraus vystymosi;
28. todėl atkreipia dėmesį į tai, kad reikėtų ieškoti novatoriškų ir papildomų finansavimo šaltinių (tarptautiniai finansinių sandorių mokesčiai ir tarptautinio oro ir jūrų transporto rinkliavos);
29. ragina Komisiją užtikrinti, kad toks finansavimas bus naujas ir papildomas ir toliau skatinti naujoviškus finansavimo šaltinius;
30. pabrėžia dideles sąnaudų ekonomijos ir šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekio mažinimo teikiamas galimybes atsisakyti iškastiniam kurui skiriamų subsidijų; ragina Dohos konferencijoje patvirtinti planus dėl laipsniško iškastiniam kurui skiriamų subsidijų atsisakymo tiek išsivysčiusiose, tiek besivystančiose šalyse, pirmenybę teikiant I priede išvardytoms šalims;
31. palankiai vertina tai, kad buvo įsteigta Ekologinio klimato fondo valdyba, ir laukia sprendimo dėl šio fondo sekretoriato atstovo Dohos konferencijoje; atkreipia dėmesį, kad Dohos konferencijoje reikia priimti tolesnius sprendimus, kad būtų pradėtas naudoti Ekologinis klimato fondas, kaip nustatyta Kankūno susitarimais, ypač kiek tai sietina su jo pradiniu kapitalu, ir pabrėžia poreikį mobilizuoti šalių finansinę paramą, siekiant pradėti šio fondo veiklą; pripažįsta, kad Ekologinis klimato fondas yra labai svarbus didinant mažiausiai išsivysčiusių šalių pajėgumus švelninti klimato kaitą ir prisitaikyti prie jos padarinių, o konkretūs finansiniai įsipareigojimai šioje srityje yra ypač svarbūs;
32. pabrėžia, kad Kankūno susitarimuose yra aiškiai nurodoma, jog besivystančioms šalims per Ekologinį klimato fondą teikiamos lėšos turi būti „naujos“ ir „papildomos“ prie jau turimos pagalbos vystymuisi;
33. primena, kad, nors besivystančios šalys mažiausiai prisidėjo prie vis didesnės šiltnamio efektą sukeliančių dujų koncentracijos atmosferoje, jos yra labiausiai pažeidžiamos

klimato kaitos poveikio požiūriu ir turi mažiausiai pajėgumų prie jos prisitaikyti;

34. pabrėžia, kad politikos nuoseklumo užtikrinimas ir aplinkos aspekto įtraukimas į vystymosi projektus – tai esminė veiksmingos ES klimato kaitos padarinių švelninimo ir prisitaikymo prie jų strategijos dalis;
35. ragina ES ir jos valstybes nares remti veiksmus besivystančiose šalyse, kuriais būtų keliami labiausiai skurstančiųjų gyvenimo standartai; ypač ragina ES užtikrinti, kad finansavimas būtų skiriamas tik ekologiškoms vystymosi tendencijoms remti – tai apima veiksmingą tiesioginės ar netiesioginės ES paramos iškastiniu kuru paremtai pramonei panaikinimą (pasinaudojant EIB paskolomis, eksporto kredito agentūromis ir t. t.), laikantis 2009 m. Didžiojo dvidešimtuko valstybių aukščiausiojo lygio susitikime Pitsburge ES priimtų įsipareigojimų;
36. pabrėžia, kad dabartinė ekonomikos krizė negali būti dingstis neveiklumui arba atsisakymui skirti lėšų prisitaikymo priemonėms besivystančiose šalyse; pabrėžia, kad, priešingai, ekonomikos, kurios sąlygomis į aplinką išskiriama mažai anglies dioksido, plėtra yra svarbus žingsnis įveikiant krizę;
37. mano, kad besivystančias šalis – šioms pritaikant tvarias ir veiksmingas technologijas – turėtų remti pramoninės šalys, teikdamos pakankamas finansines ir technologines priemones ir neįpareigodamos pirkti patentų;
38. pabrėžia, kad be jau esamos pagalbos vystymuisi lėšas kovos su klimato kaita priemonėms reikėtų teikti kaip naują ir papildomą įnašą;
39. primena ES bei jos valstybėms narėms, kad oficiali parama plėtrai yra esminė pagrindinių vystymosi poreikių, tokių kaip sveikatos apsauga ir švietimas, finansavimo priemonė ir tam skirtų lėšų negalima nukreipti kovai su klimato kaita; ragina ES ir jos valstybes nares užtikrinti pakankamą finansavimą, reikalingą Tūkstantmečio vystymosi tikslams pasiekti, kartu su naujomis ir papildomomis lėšomis, skirtomis kovai su klimato kaitos švelninimu ir prisitaikymu prie jos;

Žemės naudojimas, žemės naudojimo paskirties keitimas ir miškininkystė

40. palankiai vertina Sprendimą Nr. 2/CMP 7, kuris buvo priimtas Durbano konferencijoje, kaip svarbų žingsnį įvedant patikimas žemės naudojimo, žemės naudojimo paskirties keitimo ir miškininkystės sektoriaus apskaitos taisykles; atkreipia dėmesį į tai, kad sprendime numatoma dvimetė darbo programa siekiant ištirti, ar reikalinga išsamesnė apskaitos sistema, kad būtų užtikrintas sektoriaus indėlio mažinant išmetamųjų teršalų kiekį vientisumas aplinkosaugos požiūriu;
41. primena, kad besivystančiose šalyse dėl žemės paskirties keitimo ir žemės ūkio išmetama dalis didelė šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekio; ragina ES remti agrarinę miškininkystę ar ekologinį žemės ūkį, ypač mažiausiai išsivysčiusiose šalyse, nes šios abi šakos, sudarydamos sąlygas vietos bendruomenių pajamoms įvairinti, prisideda prie klimato kaitos padarinių švelninimo ir skurdo mažinimo;
42. primena, kad gaminant kurą iš maistinių pasėlių (tokių kaip aliejinių kultūrų sėklos,

palmių aliejus, cukranendrės, cukriniai runkeliai ir kviečiai) būtų galima sukelti didžiulį žemės plotų poreikį ir sukelti pavojų žmonėms skurdžiose šalyse, kurių pragyvenimas priklauso nuo galimybės naudotis žeme bei gamtiniais ištekliais;

43. apgailestauja dėl to, kad Atsinaujinančių energijos išteklių direktyvoje bei Degalų kokybės direktyvoje pateikti tvarumo kriterijai biokuro atveju yra ribotos apimties ir nepakankami norint įtraukti neigiamą biokuro naudojimo poveikį, ypač kai tai susiję su netiesioginiu žemės naudojimo paskirties keitimu; ragina ES atnaujinti savo tvarumo ir licencijavimo kriterijus, susijusius su biokuru, siekiant užtikrinti derėtinumą su ES įsipareigojimu kovoti su klimato kaita ir jos teisiniais politinės vystymosi darnos kriterijais, išdėstytais Lisabonos sutarties 208 straipsnyje;
44. pakartoja, kad intensyvesnis biomasės panaudojimas galėtų skatinti miškų kirtimą ir miškų anglies dioksido atsargų mažinimą – tai galėtų kelti pavojų ES tikslui apriboti klimato kaitos temperatūros augimo rodiklį 2°C; prašo ES ir jos valstybes nares leisti naudoti tik tokius agrodegalus, kuriais akivaizdžiai galima sumažinti šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį, jais nebūtų keliamas pavojus žemės naudojimui ir nesutrikdomas gyventojų aprūpinimas maistu, o taip pat nekeliama pavojus saugomoms teritorijoms; todėl primygtinai ragina Komisiją sukurti teisiškai privalomus biomasės tvarumo kriterijus, įtraukti netiesioginio žemės paskirties keitimo apskaičiavimus į jau galiojančius agrodegalų tvarumo kriterijus bei įtraukti netiesioginio žemės paskirties keitimo apskaičiavimus bei anglies dioksido „skolos“ apskaičiavimus į bioenergijos tvarumo kriterijus;

Dėl miškų naikinimo ir nykimo susidarančio išmetamųjų teršalų kiekio mažinimas (angl. REDD +)

45. palankiai vertina Durbane priimtus sprendimus, susijusius su finansavimo, apsaugos priemonių ir atskaitos lygiais; mano, kad Dohoje reikia siekti tolesnės pažangos, ypač dėl miškų atskaitos lygių techninio įvertinimo; be to, atkreipia dėmesį, kad dėl miškų naikinimo ir nykimo susidarančio išmetamųjų teršalų kiekio mažinimui tenka svarbus vaidmuo mažinant atotrūkį klimato kaitos švelninimo srityje;
46. pabrėžia, kad pagal Jungtinių Tautų bendrą klimato kaitos konvenciją dėl miškų naikinimo ir nykimo susidarančio išmetamųjų teršalų kiekio mažinimo, toks mažinimas besivystančiose šalyse (REDD+) bus finansuojamas viešosioms lėšomis, ir ragina šalis prisiimti tvirtus politinius įsipareigojimus ieškoti naujoviškų finansavimo būdų;
47. nepitaria sumanymams prekiauti miškų anglimi ir įtraukti REDD+ į anglies dioksido rinkas, nes tai lemtų kreditų paskirstymo perviršį ir tolesnę anglies dioksido kainos didėjimą;
48. pabrėžia, kad norint veiksmingai mažinti dėl miškų naikinimo ir nykimo susidarantį išmetamųjų teršalų kiekį reikia užtikrinti skaidrumą ir įdiegti patikimas stebėsenos sistemas;
49. pripažįsta REDD+ svarbą kovojant su miškininkystės sektoriuje išmetamomis dujomis; ypač ragina, kad įgyvendinant REDD+ nebūtų pakenkta bet kokiai pažangai, kuri iki šiol buvo padaryta taikant ES veiksmų planą dėl miškų teisės aktų vykdymo, valdymo ir

prekybos (FLEGT), visų pirma tokiais klausimais, kaip miškų valdymas bei paprotinių naudojimo teisių išaiškinimas ir pripažinimas; ragina ES daryti spaudimą dėl stipresnių ir detalesnių socialinių, valdymo bei aplinkos apsaugos garantijų REDD+ projektams, įskaitant apsauginius mechanizmus, užtikrinančius pagarbą miškuose gyvenančių žmonių teisėms;

50. mano, kad miškų apsaugai ilguoju laikotarpiu reikalingi ypač stabilūs pinigų srautai; pabrėžia, kad, jei būtų skiriama mažiau lėšų negu tam tikras nustatytas lygis, vėl prasidėtų miškų naikinimas;

Tarptautinė aviacija ir jūrų transportas

51. primena savo raginimą dėl tarptautinių priemonių, kuriomis būtų siekiama mažinti bendrą išmetamų teršalų kiekį, stengiantis suvaldyti tarptautinės aviacijos ir jūrų transporto daromą poveikį klimato kaitai; toliau pritaria, kad aviacija būtų įtraukta į Europos apyvartinių taršos leidimų prekybos sistemą;
52. ragina valstybes nares visas įmanomas iš aviacijos apyvartinių taršos leidimų aukcionų gaunamas pajamas skirti laipsniškam kovos su klimato kaita finansavimo besivystančiose šalyse nuo 2013 m. didinimui;

Klimato apsauga, ypač per ekonomikos krizę

53. pabrėžia, kad dabartiniu ekonomikos krizės laikotarpiu aiškiai matyti, kad tik tvari ekonomika gali padėti užtikrinti ilgalaikę gerovę ir kad klimato apsauga yra vienas iš pagrindinių tokios tvarios ekonomikos ramsčių; pabrėžia, kad dar niekada nebuvo taip svarbu paaiškinti politinių veiksmų klimato apsaugos srityje priežastis: taip siekiama daugiau žmonių sudaryti sąlygas pasiekti aukštą gyvenimo lygį kartu apsaugant išteklius bei suteikiant augimo galimybių ir ateities kartoms;
54. primena, kad klimato kaitos problemos negalima laikyti pavieniu klausimu ir kad ją visada reikia spręsti atsižvelgiant į tvarų vystymąsi, pramonės politiką ir išteklių politiką;

Struktūrinė reforma

55. laikosi nuomonės, kad viena iš sėkmingos Durbano konferencijos priežasčių buvo tai, kad šioje konferencijoje buvo nustatytas pagrindas ankstesniems dideliems šalių ir stebėtojų, išsivysčiusių šalių ir besivystančių šalių, taip pat I priede nurodytų šalių ir I priede nenurodytų šalių skirtumams panaikinti, ir todėl ragina visus dalyvius siekti nustatyti naują, visapusišką ir daugiau aspektų apimančią būsimų derybų struktūrą;
56. laikosi nuomonės, kad dabartinė įsipareigojimų ir patikros sistema nepadės pasiekti esminių ilgalaikiai kovai su klimato kaita reikalingų pokyčių, ir todėl primygtinai ragina visas šalis svarstyti ir kitus metodus;
57. pažymi, kad nėra stebuklingo klimato kaitos problemos sprendimo būdo, ir todėl pabrėžia, kad yra daug galimybių pasiekti būtinus išmetamųjų teršalų kiekio mažinimo tikslus ir – dar svarbiau – iš esmės pakeisti mąstymą; šiuo požiūriu palankiai vertina tai, kad dauguma šalių jau imasi plataus užmojo klimato kaitos švelninimo veiksmų, ir ragina

užtikrinti, kad pagal JTBBBB būtų sudarytos sąlygos esamos padėties skaidrumui didinti;

Perėjimas prie tvarios ekonomikos ir pramonės

58. Nerimauja dėl visame pasaulyje deginant iškastinį kurą išmetamo CO₂ kiekio, kuris, Tarptautinės energetikos agentūros duomenimis, 2011 m. pasiekė rekordinį lygį; primena, kad numatomas pasaulinis energijos vartojimo didėjimas bus grindžiamas visų energijos išteklių plėtojimu; todėl mano, kad siekiant užtikrinti Europos konkurencinį pranašumą tvarių technologijų srityje ir susijusią patirtį, ES privalo tolygiai stengtis pereiti prie tvarios ekonomikos; mano, kad Europa tarptautiniu mastu turėtų skatinti aplinkos neteršiančių technologijų, įskaitant atsinaujinančiosios energijos srities technologijas, naujoviškas ir veiksmingas iškastinio kuro technologijas ir ypač energijos vartojimo efektyvumo technologijas, sklaidą;
59. ragina glaudžiau koordinuoti Tarybos, Komisijos ir Europos išorės veikslių tarnybos darbą, kad tarptautinėse organizacijose, pvz., Tarptautinėje energetikos agentūroje (TEA), Tarptautinėje atsinaujinančiosios energijos agentūroje (IRENA), Tarptautinėje bendradarbiavimo energijos vartojimo efektyvumo srityje partnerystės organizacijoje (IPEEC) ir Tarptautinėje atominės energijos agentūroje (TATENA) ES galėtų laikytis vieningos ir nuoseklios pozicijos ir taip atlikti aktyvesnę ir įtakingesnę vaidmenį, visų pirma raginant įgyvendinti tvarios energetikos ir energetinio saugumo politikos kryptis;
60. pabrėžia, kad daugelis valstybių dėl įvairių priežasčių, įskaitant klimato apsaugą, išteklių trūkumą ir efektyvų jų naudojimą, energetinį saugumą, inovacijas ir konkurencingumą, imasi su ekonomikos ekologiškumu susijusių veikslių; atkreipia dėmesį į, pvz., tokiose valstybėse, kaip Kinija ir Pietų Korėja, įgyvendinamas investicines energetikos sistemos pertvarkymo programas ir ragina Komisiją išnagrinėti tokias programas bei jų poveikį ES konkurencingumui atitinkamuose sektoriuose;
61. palankiai vertina šiuos pokyčius ir pakartoja, kad tarptautiniu mastu koordinuojami veiksmai turėtų padėti spręsti anglies dioksido nutekėjimo ir atitinkamų sektorių, visų pirma tų sektorių, kuriuose suvartojama daug energijos, konkurencingumo problemas; ragina pasirašyti susitarimą, kuriuo tarptautiniu lygmeniu būtų užtikrintos vienodos sąlygos daug anglies dioksido išskiriančioms pramonės šakoms;
62. nerimauja dėl to, kad daugėja vadinamųjų importuotų išmetamųjų teršalų, kai dėl importuojamų prekių išmetamųjų teršalų kiekis didėja sparčiau, nei mažėja šalies viduje dėl gamybos išmetamųjų teršalų; mano, kad, jei ES geriau stebėtų ir didintų informuotumą apie importuotų išmetamųjų teršalų padėties pokyčius, tai galėtų paskatinti pramonės konkurentus, siekiant didesnio savo produktų pripažinimo ES rinkoje, laikytis griežtesnės išmetamųjų teršalų kiekio mažinimo tvarkos;
63. pabrėžia, kad dėl neigiamą įtaką Europos Sąjungai darančios finansų ir biudžeto krizės neturėtų mažėti Europos Sąjungos, jos pramonės įmonių, vartotojų ir valstybių narių užmojis, susijęs su Dohoje vykstančiomis tarptautinėmis derybomis klimato klausimais; mano, kad ES, siekdama išvengti, pvz., darbo vietų – visų pirma ekologiškų darbo vietų – naikinimo, neturi mažinti pastangų pertvarkyti savo ekonomiką, taip pat mano, kad ES turi įtikinti savo partnerius visame pasaulyje, įskaitant Kiniją ir Jungtines Amerikos Valstijas, kad naudinga prisijungti prie tarptautinio susitarimo ir kad galima sumažinti išmetamųjų

teršalų kiekį neprarandant konkurencingumo ir nenaikinant darbo vietų, ypač jeigu visos suinteresuotosios šalys išmetamųjų teršalų kiekį mažina kartu;

64. pabrėžia, kad siekiant ilgalaikio tvaraus ekonomikos augimo būtina kuo greičiau parengti ir įgyvendinti holistinę žaliavų ir išteklių strategiją, susijusią su išteklių naudojimo efektyvumu visuose išsivysčiusių ir besivystančių šalių sektoriuose, ir ragina ES ir jos valstybes nares rodyti pavyzdį sprendžiant šį klausimą; ragina ES ir jos valstybes nares remti besivystančias šalis ir nacionaliniu, ir vietos lygmenimis, joms perduodant turimą tausios gavybos, efektyvesnio išteklių naudojimo ir pakartotinio naudojimo bei perdirbimo patirtį;
65. mano, kad sektorinis požiūris, derinamas su visoje ekonomikoje taikoma didžiausio leidžiamo išmetamųjų teršalų kiekio nustatymo sistema, pramoninėse šalyse gali prisidėti prie veiksmų klimato kaitos srityje ir užtikrinti konkurencingumą bei ekonomikos augimą; pabrėžia, kaip svarbu, atsižvelgiant į tarptautines derybas, patvirtinti sektorinį požiūrį į pramoninius išmetamuosius teršalus, visų pirma besiformuojančios rinkos ekonomikos šalyse; tikisi, kad šis požiūris taip pat gali būti įtrauktas į tarptautinės klimato kaitos veiksmų po 2012 m. programą;
66. atkreipia dėmesį, kad skirtingų energijos išteklių kainos daro didelę įtaką rinkos veikėjų, įskaitant pramonės įmones ir vartotojus, elgesiui, ir pažymi, kad dėl nesugebėjimo pagal dabartinę tarptautinės politikos sistemą visapusiškai įtraukti išorinių sąnaudų įtvirtinami netausaus vartojimo įpročiai; taip pat pakartoja, kad pasaulinė anglies dioksido rinka būtų tvirtas esminio išmetamųjų teršalų kiekio mažinimo ir vienodų sąlygų sudarymo pramonei pagrindas; ragina ES ir jos partneres artimiausioje ateityje rasti veiksmingiausią būdą ES apyvartinių taršos leidimų prekybos sistemos ir kitų su pasauline anglies dioksido rinka susijusių prekybos sistemų ryšiams skatinti, užtikrinant didesnę taršos mažinimo būdų įvairovę, didesnę rinkos mastą ir likvidumą, skaidrumą ir galiausiai veiksmingesnį išteklių paskirstymą energetikos sektoriui ir pramonės šakoms;

Moksliniai tyrimai ir technologijos

67. apgailestauja, kad Rio de Žaneire vykusioje Jungtinių Tautų konferencijoje tvaraus vystymosi klausimais (RIO+20) sprendžiant būsimus svarbiausius su tvarumu susijusius klausimus nepasiekta didelės pažangos; taip pat apgailestauja, kad pasaulio lyderiai nenustatė konkrečių tikslų, nesiėmė įvertinamų veiksmų ir neprisiėmė įsipareigojimų; atkreipia dėmesį į Durbano konferencijos rezultatus, įskaitant su Durbano efektyvesnių veiksmų platforma susijusią pažangą, tolesnį Kioto protokolo įgyvendinimą, 100 mlrd. JAV dolerių vertės Ekologinio klimato fondo įsteigimą, ir į tolesnius Technologijų vykdomojo komiteto tobulinimus, skirtus mažo anglies dioksido kiekio technologijoms diegti;
68. pabrėžia, kad pažangių technologijų kūrimas ir diegimas yra itin svarbus kovojant su klimato kaita ir kartu įtikinant ES partnerius visame pasaulyje, jog galima sumažinti išmetamųjų teršalų kiekį neprarandant konkurencingumo ir darbo vietų; ragina prisiimti tarptautinį įsipareigojimą didinti mokslinių tyrimų ir technologinės plėtros investicijas į atitinkamų sektorių pažangias technologijas; mano, jog labai svarbu, kad Europa rodytų pavyzdį numatydamą kur kas daugiau lėšų moksliniams tyrimams, susijusiems su klimatui žalos nedarančiomis ir efektyviai energiją naudojančiomis pramonės ir energetikos

technologijomis, ir kad vykdant šios srities mokslinius tyrimus Europa turėtų glaudžiai bendradarbiauti su tarptautiniais partneriais, pvz., BRIC šalimis (Brazilija, Rusija, Indija ir Kinija) ir Jungtinėmis Amerikos Valstijomis;

69. mano, jog siekiant užtikrinti, kad pasaulio klimato atšilimo lygis nedidėtų daugiau kaip 2 °C, inovacijos yra labai svarbios, ir pažymi, kad rinkos ekonomikos sąlygomis inovacijas galima skatinti įvairiais būdais; ragina Komisiją įvertinti įvairias sistemas, skirtas pirmaujančioms verslo įmonėms, turinčioms skirtingus naujovių diegimo ir technologijų perdavimo ir perkėlimo pasaulio mastu gebėjimus, atlyginti; ragina pripažinti besivystančių šalių teisę naudotis visomis Sutarties dėl intelektinės nuosavybės teisių aspektų, susijusių su prekyba (TRIPS), lanksčiomis nuostatomis;
70. pabrėžia, kaip svarbu užtikrinti glaudesnę Europos ir mažiausiai išsivysčiusių šalių bendradarbiavimą; mano, kad ES turėtų palaikyti pastangas sudaryti sąlygas mažiausiai išsivysčiusioms šalims rasti partnerius ir užsitikrinti finansavimui investicijoms į atsinaujinančiąją energiją bei ekologiškas technologijas, ir ragina Komisiją pateikti pasiūlymus dėl bendrų mokslinių tyrimų programų, susijusių su alternatyviais energijos šaltiniais, įgyvendinimo ir dėl ES galimybių skatinti įvairių išsivysčiusių šalių ir besivystančių šalių pramonės sektorių bendradarbiavimą;

Energija, energijos vartojimo efektyvumas ir efektyvus išteklių naudojimas

71. atkreipia dėmesį į tai, kad iš neseniai atliktos Tarptautinės energetikos agentūros analizės matyti, kad didesnis vartojimo efektyvumas yra tinkamiausias geresnio energijos valdymo užtikrinimo ateinančiais dešimtmečiais būdas, suteikiantis galimybę siekiant 2050 m. užsibrėžtų klimato apsaugos tikslų gauti trejopos investicijų grąžos, tačiau tam reikia vyriausybės ryžtingų politinių veiksmų ir paskatų;
72. apgailestauja, kad tarptautiniu mastu ir Europos Sąjungoje energijos taupymo galimybės nėra tinkamai išnaudojamos, ir pabrėžia, kad taupant energiją sudaromos sąlygos kurti darbo vietas, taupyti lėšas ir užtikrinti energetinį saugumą, konkurencingumą bei sumažinti išmetamųjų teršalų kiekį; ragina ES tarptautinėse derybose aptariant technologijų perdavimą, besivystančioms šalims skirtus vystymosi planus ar teikiamą finansinę pagalbą daugiau dėmesio skirti energijos taupymui; pabrėžia, kad ES ir jos valstybės narės, norėdamos būti patikimos, privalo atitikti savo pačių nustatytus rodiklius;
73. atkreipia dėmesį į tai, kad visame pasaulyje apie 2 mlrd. žmonių ir toliau neturi galimybės naudotis tvaria energija už priimtina kainą; pabrėžia, kad energijos nepritekliaus klausimas turi būti sprendžiamas atsižvelgiant į klimato politikos tikslus; pažymi, kad yra sukurtos energijos technologijos, tenkinančios ir pasaulinius aplinkos apsaugos, ir vietos plėtros poreikius;
74. apgailestauja, kad netinkamai koordinuojamos JT BKKK ir Biologinės įvairovės konvencija, todėl yra švaistomi ištekliai ir prarandamos vertingos viena kitą papildančių politikos šakų galimybės; pabrėžia, kad įvairiais tyrimais, įskaitant tyrimą „Ekosistemų ir biologinės įvairovės ekonomika“, pademonstruojama, kad saugoti ekosistemas taikant tvarias praktikas dažnai yra pigiau nei pakeisti prarastas funkcijas investuojant į alternatyvias sudėtingas infrastruktūras bei technologinius sprendimus; reikalauja, kad ES ir jos valstybės narės būsimosios Biologinės įvairovės konvencijos šalių konferencijos

(CBD COP 11), kuri vyks Hiderabade, metu glaudžiau susietų savo kovos su klimato kaita tikslus ir biologinės įvairovės apsaugos tikslus;

75. pabrėžia, kad yra būtina skatinti naudojimąsi ekologiškomis technologijomis bei tokių technologijų perdavimą visoms, tačiau ypač – besivystančioms šalims, siekiant pagerinti prieigą prie technologinės informacijos, parengti ir platinti patikimus duomenis apie turimus patentus ir technologijas, lengvinti ir aktyvinti dalijimąsi ir keitimąsi intelektinės nuosavybės teisėmis bei tokių teisių kaupimą pasinaudojant skaidriais ir saugiais mechanizmais bei kurti naujus mechanizmus, skirtus skatinti moksliniams tyrimams, netrukdančius naudotis inovacijomis; todėl ragina ES ir jos valstybes nares spręsti intelektinės nuosavybės teisių klausimą, siekiant veiksmingai ir sparčiai kurti bei skleisti inovacinius sprendimus, kurie yra būtini kovojant su klimato kaita;

Diplomatija klimato srityje

76. pabrėžia, kad ES ir toliau privalo konstruktyviai veikti tarptautinėse derybose klimato klausimais ir kad rengdamosi susitikimui Dohoje visos ES institucijos toliau turi plėtoti ES diplomatijos klimato srityje veiksmus vadovaujant EIVT, kad būtų parengta aiškesnė ES pozicija klimato politikos klausimu ir taip tarptautinėms deryboms klimato klausimais suteikta naujų paskatų, o partneriai visame pasaulyje būtų paskatinti pradėti taikyti privalomas, palyginamas ir veiksmingas išmetamųjų teršalų kiekio mažinimo ir tinkamas klimato kaitos švelninimo ir prisitaikymo prie jos priemones;

77. apgailestauja, kad ES nustatyti išmetamųjų teršalų kiekio mažinimo tikslai neatitinka jos patvirtinto 2 °C tikslo bei ekonomiško būdo šiltnamio efektą sukeliančių dujų sumažinimo tikslui iki 2050 m. pasiekti;

78. primena, jog svarbu sudaryti (pasaulines) sąjungas su pažangiausiomis šalimis, siekiant toliau skatinti derybas ir užtikrinti, kad daugiausia teršalų išmetančios valstybės pritartų tinkamiems plataus užmojo tikslams ir būtų mažinamas išmetamas šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekis;

79. atsižvelgdamas į tai pabrėžia, kad svarbu, jog Europos Sąjunga, būdama pagrindinė veikėja, laikytųsi vienodos pozicijos Dohos konferencijoje, siekdama pažangos dėl tarptautinio susitarimo ir būtų vieninga šiuo klausimu;

80. pabrėžia esmines abiejų konferencijas siekiančių organizuoti valstybių – Kataro, vieno iš svarbiausių pasaulyje naftos ir dujų gamintojų, kurio turimi ištekliai senka, tačiau išmetamųjų teršalų kiekis vienam gyventojui tebėra didžiausias pasaulyje, ir Pietų Korėjos, ekologiškų technologijų srityje pirmaujančios ir pirmosios Azijos valstybės, ketinančios priimti klimato kaitos teisės aktus, kuriais būtų įgyvendinama su didžiausio leidžiamo išmetamųjų teršalų kiekio nustatymo ir leidimų prekybos sistema susijusi politika – pozicijas ir ragina abi šiuo metu į I priedą neįtrauktas valstybes rodyti pavyzdį ir padėti sudaryti naujas sąjungas;

81. reiškia susirūpinimą, kad dėl neoficialios praktikos laukti, kol visos Tarybos delegacijos pasieks sutarimą, delsiama imtis skubių veiksmų klimato srityje, todėl primygtinai ragina Tarybą visais atvejais imtis veiksmų remiantis kvalifikuota balsų dauguma priimamais sprendimais pagal Sutartis, visų pirma dėl bendrųjų teisės aktų (ES sutarties 16 straipsnio

3 dalis) ir ypač visais tarptautinių susitarimų sudarymo etapais (Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 218 straipsnio 8 dalis);

82. pažymi, kad Komisija pasiūlė veiksmų planą, kaip iki 2050 m. pereiti prie anglies dioksido neišskiriančios Europos, ir mano kad šis tikslas yra labai plataus užmojo, bet įgyvendinamas; šiuo požiūriu primena įsipareigojimą mažinti šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį net neatsižvelgiant į tarptautiniame susitarime nustatytas ribas;
83. atkreipia dėmesį į tai, kad pasaulio klimato atšilimo aplinkybėmis išryškėja visų valstybių tarpusavio priklausomybė; todėl mano, kad siekiant išvengti pražūtingų pokyčių, dėl kurių labai nukentėtų visa žmonija, būtina sudaryti pasaulinio masto susitarimą;

Europos Parlamento delegacija

84. laikosi nuomonės, kad ES delegacijai tenka labai svarbus vaidmuo derybose dėl klimato kaitos, taigi mano, jog nepriimtina, kad Europos Parlamento nariai negalėjo dalyvauti ES koordinatorių posėdžiuose per ankstesnes šalių konferencijas; tikisi, kad bent Europos Parlamento delegacijos pirmininkui bus leista dalyvauti ES koordinatorių posėdžiuose Dohoje;
85. pažymi, kad pagal 2010 m. lapkričio mėn. Komisijos ir Europos Parlamento sudarytą pagrindų susitarimą Komisija privalo sudaryti sąlygas tam, kad Parlamento nariai stebėtojų teisėmis galėtų dalyvauti Sąjungos delegacijose derantis dėl daugiašalių susitarimų; primena, kad pagal Lisabonos sutartį (SESV 218 straipsnis) Europos Parlamentas turi duoti pritarimą Sąjungos ir trečiųjų šalių arba tarptautinių organizacijų susitarimams;

o

o o

86. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai, valstybių narių vyriausybėms ir parlamentams ir JT BKKK sekretariatui, prašydamas toliau perduoti šią rezoliuciją visoms Konvencijos šalims narėms, kurios nėra ES valstybės narės.